

tilsynet, som skal stille krav til godkendelse af BST.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiet var skeptisk og stemte imod lov nr. 379, der blev vedtaget i maj 1997. Det her er en teknisk ændring i forhold til den lov, og vi kan ikke se, at der er de store problemer i det, men vi vil selvfølgelig være skeptiske, når vi kommer til at arbejde med det.

Jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren. Det er med hensyn til det område, der hedder, at bedriftssundhedstjenesten skal godkendes efter fastsatte regler. Jeg ved ikke, hvad der menes med det, for i dag – det ved jeg – fungerer de bedriftssundhedstjenester, vi har, ganske udmærket. Nu er det sådan, at det kun er de helt store virksomheder, der har egen bedriftssundhedstjeneste, ellers er det jo flere virksomheder, der slår sig sammen, eller det er fagområderne, der har en bedriftssundhedstjeneste, der arbejder for de virksomheder, og det fungerer helt perfekt. Så jeg ved ikke helt nøjagtig, hvad der menes her. Det er vel ikke sådan, at man vil have en bedriftssundhedstjeneste helt nede i de små virksomheder, for det vil være forkert, for det, vi har nu, fungerer ganske udmærket.

Men vi vil gå ind i arbejdet, og så må vi se, hvad vi får ud af det.

Ole M. Nielsen (KRF):

På trods af tåge og mystik og især på grund af det sene tidspunkt, vil jeg skynde mig at sige, at vi tilslutter os forslaget.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil gerne indlede med at takke ordførerne for den meget brede tilslutning til forslaget, der jo, som det ganske rigtigt er sagt, er af overvejende teknisk karakter, og som er en parallel til den lovændring, som socialministeren har fremsat tidligere.

Jeg vil starte med at sige om mystikken og tågen, at det er vel ganske naturligt, når den kreds af partier, der arbejdede meget ihærdigt for at få en belønningsordning i arbejdsmiljøloven, på et tidspunkt konstaterer, at denne løsning, der var udviklet hen over tid, ikke var i stand til at samle et bredt flertal i Folketinget, at man så på det tidspunkt, hvor man træffer beslutningen om, at man afstår fra at arbejde videre med tanken, også udvirker en fælles forståelse om et eller flere incitamenter til at arbejde mere intensivt med den forebyggende ind-

sats, og at vi her må se, om vi kan udvikle andre metoder til at fremme et sådant incitament. Der ligger ikke nogen aftale om konkrete modeller, men der ligger en forståelse mellem partierne om, at det er vigtigt at undersøge andre løsninger.

Jeg har på et relativt sent tidspunkt stiftet bekendtskab med den belønningsordning, der var med i det oprindelige lovforslag, og må efter at have gennemanalyseret den såkaldte belønningsordning sige, at det økonomiske beløb, der skulle flyttes rundt på i belønningsordningen sammenholdt med den pæne portion bureaukrati, der var tilknyttet ordningen, gjorde, at tingene ikke stod i ordentligt forhold til hinanden.

Det, regeringen er optaget af, er at finde en anden incitamentsordning, der øger lysten, forståelsen omkring det forebyggende arbejds miljøarbejde, og det må meget gerne være en meget lidt bureaukratisk ordning.

Jeg vil derudover sige, at det er vigtigt for os, at både arbejdsmarkedets parter og også et bredt flertal i Folketinget kan støtte op om en anden form for incitamentsordning. Det tror vi nemlig er en væsentlig forudsætning for, at ordningen virker efter hensigten ude på de enkelte virksomheder.

En lille bemærkning yderligere om den daværende belønningsordning. Der var en skævhed i ordningen, som den nu udviklede sig gennem drøftelserne, hvor sandsynligheden talte for, at det i høj grad var virkelig store virksomheder, der kunne få fordel af ordningen, mens de mindste af de mellemstore og de mindste virksomheder nok i meget ringe grad ville have mulighed for at komme i betragtning. Derfor beslutningen om at trække den ud af lovforslaget.

Så skal jeg sige til hr. Mogens Andreasen, at spørgsmålet om EU i den her sammenhæng egentlig har mest relevans til Socialministeriets område. Det, at man flytter forsikringen her fra private forsikringsvirksomheder over til en ny selvejende institution, handler om, at man derved undgår, at der bliver store skærpede krav til de private forsikringsvirksomheders reserver, og med den løsning her undgår man at skulle opbygge yderligere meget væsentlige reserver.

Ellers vil jeg se frem til, at de mange tekniske spørgsmål, der naturligvis knytter sig til det her lovforslag, får en grundig behandling i udvalget, og Arbejdsministeriet vil naturligvis